

CD

*- og de fremmede
iblandt os.*

CentrumDemokraterne

De fremmede iblandt os! CD's holdning til flygtninge- og indvandrerpolitikken

Det er både en fordel og en ulempe at behandle flygtninge- og indvandrerspørgsmål under ét. En ulempe, fordi det principielt er to helt forskellige spørgsmål, en fordel, fordi der er en række fælles problemer. Endelig er det jo en kendsgerning, at de forhold, der skaber flygtninge, desværre ofte vedvarer så længe, at folk, der kommer her som flygtninge, ender med at være indvandrere.

Aktuelt eksempel: Der gik 33 år fra den russiske undertrykkelse af det folkelige oprør i Ungarn i 1956, til Ungarn i 1989 blev erklæret for en demokratisk republik.

Også i den folkelige debat diskuteres de fremmede under ét. Og man kan ofte ved at følge avisdebatten få det indtryk, at landet oversvømmes af mængder af udlændinge med et totalt anderledes kulturmønster. At disse udlændinge om få årtier vil udgøre et flertal, og at Danmarks nationale egenart er truet af en umiddelbart forestående islamisering.

Men hvor mange er der egentlig?

Der er mindre end 3 udlændinge for hver 100 danskere. En stor del af disse udlændinge kommer fra vore nærmeste nabolande i Norden og EF-Europa. Ifølge Nyt fra Danmarks Statistik nr. 61 1989 er fordeling og antal pr. 1. januar 1989 som følger:

Fra Norden		22.977
Fra EF-lande		26.568
Fra øvrige Europa		41.993
heraf fra:		
Jugoslavien	9.149	
Polen	3.861	
Tyrkiet	26.072	
Fra Afrika		5.502
Fra Nordamerika		5.090
heraf fra USA	4.202	
Amerika i øvrigt		2.105
Fra Asien		32.276
heraf fra:		
Iraq	1.733	
Iran	7.715	
Libanon	2.070	
Pakistan	6.454	
Sri Lanka	4.338	
Vietnam	3.375	
Øvrige verden samt statsløse		<u>5.505</u>
Udenlandske statsborgere	i alt	142.016

Flygtninge, en international forpligtelse!

Det har altid været CD's politik, at Danmark på alle områder, hvor vi har påtaget os internationale forpligtelser, skal gøre alt, hvad der er muligt, for at leve op til de påtagne forpligtelser. Det gælder i forsvarsspørgsmål over for NATO. Det gælder på det økonomiske og politiske område over for EF. Og det gælder med hensyn til asylretten over for FN. Der kan derfor ikke sættes tal på, hvor mange flygtninge Danmark bør modtage.

Det er CD's opfattelse, at det ikke vil være hverken juridisk eller menneskeligt forsvarligt at stramme betingelserne for asyl i Danmark yderligere. Det er tværtimod vor opfattelse, at de nuværende regler på nogle områder administreres for stramt. Efter stramningen af Udlændingeloven i 1986 faldt antallet af såkaldte spontanflygtninge til 2.726 fra toppunktet i 1986 på 9.299. I 1988 kom der 4.668 spontane asylsøgere. Erfaringen viser, at ca. 75% af de spontane asylsøgere opnår opholdstilladelse.

Det er CD's opfattelse, at antallet af spontanflygtninge efter stramningen af udlændingeloven i 1986 er faldet så meget, at vi nu bør kunne modtage et større antal svært anbringelige flygtninge fra de FN-lejre, der rummer flygtninge, som ikke har udsigt til at kunne vende hjem.

Danmark er ikke et indvandrerland — og dog!

CD er enig i indvandrerstoppet fra 1973 og ønsker det ikke lømpet. Det kan konstateres, at de indvandrergrupper, der før stoppet etablerede sig her i landet, fortsat vokser i antal gennem familiesammenføring.

Det har vist sig, at det specielt er den tyrkiske befolkningsgruppe, der er i forholdsvis kraftig vækst. Denne vækst har været brugt som begrundelse for krav om en stramning af reglerne om familiesammenføring.

Nu er der ingen grund til at tro, at den nuværende vækstrate i den tyrkiske befolkningsgruppe fortsætter. Tyrkiet har for øjeblikket en befolkningstilvækst på 2,49 %. Denne vækstrate er imidlertid stærkt faldende. En nyere undersøgelse viser, at 76 % af tyrkiske familier i Tyrkiet gennemfører familieplanlægning, og at 39 % kun ønsker 1 barn, mens 22 % ønsker 2 børn.

Udviklingen er altså helt den samme som i Danmark og andre vestlige industrilande, blot ca. 50 år forsinket. Der er ingen grund til at tro, at tyrkiske familier i Danmark skulle reagere anderledes.

Under alle omstændigheder finder CD ikke, at udsigten til, at Danmark på meget langt sigt får en befolkningsgruppe af tyrkisk *oprindelse* på 4 til 5 procent i sig selv er så skræmmende, at det bør føre til stramning af regler, der alene tillader familiesammenføring i Danmark, når det drejer sig om ægtefælle, børn under 18 år og forældre over 60, der ikke har anden forsørgelsesmulighed.

Tyrkiet og Europa

Der er også et politisk hensyn at tage. CD er i EF-sammenhæng — også under den seneste valgkamp forud for valget til Europa-Parlamentet — gået ind for Tyrkiets optagelse i EF.

Det ville på denne baggrund være underligt inkonsekvent at søge i øvrigt fornuftige og rimelige familiesammenføringsregler strammet, alene for at nedsætte væksten i den tyrkiske befolkningsgruppe her i landet.

Formelt omfatter familiesammenføringsreglerne naturligvis alle; men det er alene den tyrkiske gruppe, der ad den vej har en talmæssig vækst af nogen som helst betydning.

Dansk kultur skal være baggrunden for dansk lov!

Imidlertid kan der være grund til at se kritisk på en bestemt form for familiesammenføring, nemlig de situationer, hvor mindreårige, der bor her i landet, gifter sig med en person fra familiens hjemland med den virkning, at vedkommende får ret til opholdstilladelse her i landet.

For unge indvandrere fra etniske grupper, hvor der er tradition for, at familien arrangerer ægteskaberne, kan det være en beskyttelse mod at blive presset ind i tidlige ægteskaber, dersom ægteskabets indgåelse ikke giver den i udlandet boende part ret til opholdstilladelse her i landet, hvis en af parterne har været mindreårig ved ægteskabets indgåelse. En sådan regel ville være i god harmoni med den tankegang om beskyttelse af svagt stillede, der er en del af det almindelige grundlag for dansk lovgivning.

Skik følge eller land fly?

CD anerkender *ikke* gyldigheden af dette ordsprog.

Vi mener, det er en rigdom, at det danske samfund bliver konfronteret med andres kultur. Det kan både lære os at besinde os på grundlæggende værdier i vor egen arv og være en udfordring til vore tendenser til selvtilstrækkelighed og bedreviden.

CD ønsker, at de fremmede skal lade sig *integrere*. Det vil sige, at vi må kræve, at de lærer dansk, at de overholder vore love, og at de er i stand til at forsørge sig selv og betaler deres skat.

Om de derimod vil lade sig *assimilere*, må blive helt deres egen afgørelse. Ingen andre end forældrene skal bestemme, om et barn i en indvandrerfamilie skal opdrages i hjemlandets eller i danske traditioner. Eller om man skal gå mere eller mindre op i den religiøse opdragelse osv. osv.